

میررسی چشید سنت

میررسی چشم پنهان

دلتا و تئاتر

آندریه

جایی شناسی و علمی هست

آخر جایی عناصری

است، جایی عناصری و نیز جایی عناصری

و نیز جایی عناصری و نیز جایی عناصری

□ مقدمه:

تعاون در جامعه سنتی، ضامن بقای زندگی اجتماعی است و نیاز به معاضدت و مساعدت افراد در تنظیم امور مربوط به نظام زیستی، انکارناپذیر می‌نماید.

در جامعه سنتی روستایی، رمز پایداری جماعت در محدوده ملک و آبادی، به زمین زیر کشت و «آب» و شیوه‌های سنتی کاشت، داشت و برداشت و «آبیاری» زمین زراعی وابسته است.

در چنین موقعیتی، زمین باعث ماندگاری برزگران و آب مایه حیاتی باروری زمین تلقی می‌گردد. تقسیم زمین به قطعات و... و تسهیم آب برای آبیاری کرت‌ها و مزارع و... به دراست و

خبرگی اهل روستا بستگی دارد. و روش مرزیندی زمین‌های زراعی و تقسیم این زمین‌ها به «آبی» و «دیمی» و بهره‌برداری از آب باران مجتمع در برکه‌ها از یکسو و طرق فتنی - سنتی آبرسانی به مزارع از جانب دیگر، جملگی به

تجربه کشتکاران متنکی است. بهخصوص اگر قطره قطره آب غنیمتی باشد و هر رفتن آب در واقع تضییع حقی از کشاورزان در نظر آید، در این صورت آبراه و جوی و... بهدفت و مهارت آب را

به برکه‌ها و مزارع می‌رساند و هرچند خرید و فروش آب شرعاً جایز نیست و بنا بر شنوند و معتقدات دینی، مالکیت آب جنبه عمومی دارد و نه خود آب بلکه حق استفاده از مجرای آب،

مورد معامله قرار می‌گیرد.^۱ معدالک برای تنظیم آبرسانی به زمین‌های زیرکشت، تحریر «قباله»‌ها و «مصالحه نامه»‌ها ضرورت می‌یابد تا حقی از حقداری ضایع نشود.

بسیار هنگام، نبودن سند و اقرارنامه برای تقسیم و تسهیم آب، موجب گذشت و تیرگی روابط خانوادگی و قومی می‌گردد. كما اینکه در یکی از افسانه‌های مربوط به وجه تسمیه شهر «خوانسار» درباره «آب» و بهره‌گیری از مجاری آن، چنین آمده است:

«... خونسار، نخست روستای کوچکی بود برای اردوی تابستانی ناحیه گلپایگان. نهر آبی از آنجا می‌گذشت و بهسوی «نیون» می‌رفت. روزی ساریانی به خونسار آمد و راه آب را بست تا شترهای خود را سیراب کند. مردم نیون که از آب بی‌نصیب مانده بودند، آمدند و او را کشند. ریش سفیدان محل نشستی ترتیب دادند و تصمیم گرفتند به جبران این قتل، هفته‌ای سه روز مردم خونسار را از آب بهره‌مند سازند و بقیه روزهای هفته، مردم گلپایگان از آب استفاده کنند. رفته‌رفته خون ساریان به خونسار مُبدَل شد».^۲

مسئل اینکه در کنار مسائل فتنی مربوط به

قسمت مرقومه خود باشندی واحدی را نمی‌رسد که تغییر و تبدیلی و تصریفی در آن تقسیم و تسهیم نمایند. تفصیل قسمت، این است....»^۳

در جامعه سنتی روستایی، رمز پایداری جماعت در محدوده ملک و آبادی، به زمین زیرکشت و «آب» و شیوه‌های سنتی کاشت، داشت و برداشت و «آبیاری» زمین زراعی وابسته است.

بنا به این سند، علاوه بر حفر قنات و تقسیم و تسهیم آب، هرکسی از مالکان موظف به حفظ و حراست قنات گشته و مبلغی می‌باشد تنخواه برای نگهداری و حفر قنات باید در نظر بگیرد. این سند به تاریخ هفتم شهر شعبان المُعْظَم سنه ۱۲۷۶ و در دوازده نسخه تنظیم گردیده است. راقم این سطور، به دنبال تحقیقات گسترده‌ای که از سال‌ها پیش در مورد گردآوری استاد و مدارک و بنچاق‌ها... در زمینه مراتع عشايري ایران و قبائل‌های مربوط به آبیاری سنتی و... در روستاهای انجام داده است تا از دیدگاه مردم‌شناسی عشايري و جامعه‌شناسی روستایی به بررسی زندگی کوچ‌نشینان و روستاییان پیردازد.

آنچه پیش رو داریم، مطالبی است با توجه به جزییات تنظیم چند سند و مزاد مندرج در متن قبائل‌ها و مصطلحات مخصوص خرید و فروش و واژگان حق آبه و نگرشی به واحدهای سنجش و ترخ مبادله و معامله آب... در منطقه گلپایگان در گذشته و به مریزه دوره قاجار، توضیح اینکه مطالعه این استاد و سندهای مشابه، روشنگر خصوصیات اجتماعی، لغات و اصطلاحات و بالاخره پژوهش در فرهنگ مردم

تاریخ، قبائل‌ها را به پایان برساند. و ضمناً مسد و نحس بودن و خوش‌یمنی و یا نحوست روزهای معین سال را در نظر گرفته و به مبارکی، متن قبائل‌ها را تنظیم و تأیید گواهان و امضای شاهدان را در حاشیه نامه، بیت نماید.

موقعیت خاص جغرافیای ایران و کمبود آب در این سرزمین، یکی از اشتغالات جدی فکری برای ایرانیان بوده و چاره‌اندیشی برای نگهداری و حراست آب و پرهیز از الودن آن، همواره مورد توجه قرار گرفته است. در گذشته مردم بنا به مصلحت، آب را بخش و پخش می‌کرده‌اند و «نویت» و «حق آبه» معین می‌نموده‌اند و در حفر قنوات، همیاری و تعاون را مذ نظر قرار می‌داده‌اند. چراکه این عمل (حفر قنات) را در حقیقت از اعمال خیر و صدقات جاریه می‌دانستند. دستورات و قراردادها و عقدنامه‌هایی در حفر قنوات و نگهداری آنها و تقسیم آب، وجود داشته است. در حالیکه مردم همواره به‌خاطر افزونی آب، قادر سبحان را سپاس گفته و شیطان رجیم‌لعنی را نفرین کرده‌اند. در این مورد به سندی از استاد متعدد مربوط به حفر قنات در صحراي « محله چال » گلپایگان، در دوره ناصرالدین شاه قاجار نظری بیفکنیم:^۴

«... بعد از ترکیل به قادر سبحان و مثان قدیم و استفاده از شر شیطان رجیم لعنی چون یک رشته قنات در صحراي محله چال را بعضی از فقراء و ضعفاء و جز آن باعث و بانی شدند که حفر نموده که در واقع از صدقات جاریه و باعث اجر دنیا و آخرت می‌باشد، لهذا بعد از مشاوره و استخاره کلاما... مجید و سعادت خوبی استخاره شروع نموده، تقسیم نمودند و به دوازده قسم و سهم، به میمونیت عدد دوازده امام علیهم السلام و نام هر قسمی و سهمی را به دانگی موسوم نموده و به تفصیل ذیل که هریک مالکین محق

آب و آبیاری سنتی، فولکور زراعی و باورها و معتقدات محلی و شایسته و ناشایسته و آمد و نیامدها... و پرهیز از حسد حاسدان و ترغیب به احسان نیز جایگاهی دارد و مقام و منزلت اجتماعی افراد در تنظیم قبائل‌ها و استناد مصالحه‌نامه‌ها در نظر آورده می‌شود.

رشیفیدی گری و تفوذه معنوی و معتمد بودن، به برخی از افراد حق می‌دهد تا بر خرید و فروش «حق آبه» نظارت داشته و استشهاد و استعلام لازم را تنظیم و تأیید و به وقوع چنین امری، اقرار و اعتراف نمایند و به رسم بزرگواری و اعتماد، بر تحریر استناد مربوط به عقود و قراردادها سرپرستی کنند. نبودن مراکز رسمی برای حفظ و نگهداری استناد، ضرورت مراجعه به این رجال‌الخیر را در زمان گذشته، روشن می‌سازد.

هرچند خرید و فروش آب شرعاً جایز نیست و بنا بر سُنّت و معتقدات دینی، مالکیت آب جنبه عمومی دارد و نه خود آب بلکه حق استفاده از مجرای آب، مورد معامله قرار می‌گیرد. معاذالک برای تنظیم آبرسانی به زمین‌های زیرکشت، تحریر «قباله»‌ها و «مصالحه نامه»‌ها ضرورت می‌یابد تا حقی از حقداری ضایع نشود.

نویسنده و کاتب این صلح‌نامه‌ها، خود خبره مردی است که به تجربه و به راهنمایی همان رشیفیدان، نگارش عقدنامه‌ها و بنچاق‌ها به عهده می‌گیرد. او آگاه است که به نام خدا و با استعانت از انبیاء و اولیاء، کتاب مستطاب را آغاز و مختوم به خیر بودن نامه را عنوان و با قید

می‌باشد.

شیوه تنظیم سند:

عموماً استاد معرفی شده در این مقاله، «مصالحح نامه» تلقی گردیده و «صیغه مبایعه» بالعربیه و الفارسیه جاری و تنظیم شده است. کاتبان مصالح نامه ها به شیوه خاصی که به سال‌های تمرین و ممارست در نگارش خط و تحریر و درست نویسی و آشنایی به «حساب سیاق» و انواع تقویم ها برای نگهداشت حساب ایام و روش تهیه صور تجلیسه و تخصیص حاشیه نامه ها به «مهر» و تأیید گواهان نیاز داشته‌اند. استناد را مرتب و القاب فروشنده و خرید در حق آبه و مقام و متزلت هریک از آنان و ضمناً اعتبار گواهان و شهود را در نظر گرفته و بنا به استحقاق هریک از آنان، الفاظ ویژه‌ای در شان و رتبه بایع و مشتری و شاهد و شاهده و... بکار

برده و در صورت نیاز به توضیح افزونتر و

تمکیل مصالح نامه، به «ظہرنویسی»^۴ قباله پرداخته و در تنظیم سند، مصالحه را «شرعیه اسلامیه» قلمداد کرده و تذکر داده‌اند که عموماً مصالحه بدون شائبه اکراه بلکه بالطوع و الرغبة و الرضا والاراده والاختیار و... صورت گرفته و «اصاله» یا «وکاله» انجام یافته است. همچنین مذکور شده‌اند که اسقاط خیارات^۵ و غیره‌ها.

سیما - خیار غین^۶ - واقعیه یا «فرضیه» است و بروز خلاف در صلح بر فرض تحقیق و ثبوت»

مستلزم پیگیری و کشف فساد (فی الکل او فی البعض) مستوجب رسیدگی است. در

صورتی که وکیل و وصی مورد خطاب باشد، از «وکیل بلا عزل در حیات» و «وصی در ممات» نام

بُرده شده و هر آنکس را که مُقید به مطالبات مندرج در سند نباشد، تقرین و حاسدان را لعن و

محسین را دعا نموده‌اند.

به متن سندی در این مورد توجه فرمایید:

«... خداوند عالم به حق اولیاء... صلوات...»

علیهم اجمعین، موقف سازد کسانی را که طالب امورات خیر می‌باشند و دنیا و آخرت سرافراز در این باشند کسان و اشخاصی که به ضرر مسلمان راضی نیستند علاوه به نفع رسانیدن مسلمانان ساعی و جاهد می‌باشند. و آن شق دیگر کسانی که حسد می‌برند و منع فیض از برادران دینی خود می‌کنند، محشور شوند به حق خداوند با

کسانی که منع قیض و آب از جناب خامس آل عبا گلگون کفن دشت کریلا جناب سید الشهداء و اصحاب و ذریثه آن بزرگوار نمودند. چنانچه این محضر را هر کدام از شرکاء فنات مهر نکردند و منع کردند - معلوم است که آتش حسد و منع فیض در سینه ایشان (=طالبان امور خیر) در جمیع منابر کوتاهی و مساهله، مادام الحیوة بلکه نسلان بعد نسل و بطن بعد بطن نخواهد شد. آن... لا یضیع اجر المحسنين».

ریش سفیدی گری و نفوذ معنوی و معتمد بودن، به برخی از افراد حق می‌دهد تا بر خرید و فروش «حق آبه» نظارت داشته و استشهاد و استعلام لازم را تنظیم و تأیید و به وقوع چنین امری، اقرار و اعتراف نمایند و به رسم بزرگواری و اعتماد، بر تحریر استناد مربوط به عقود و قراردادها سرپرستی کنند.

لازم به تذکر است که در بیع و شری، فروشنده و خریدار - هر دو - باید جامع شرایط صحبت عقد باشند و کاتبان که عموماً از خود به عنوان «رافق الحروف» نام می‌برند، باید اکیداً از تنظیم سند برخلاف واقع پرهیز نمایند و کمترین اکراه و اجبار در عقود و کوچکترین

اشکال در اقاریر شرعیه وجود نداشته باشد چراکه سند با نام خدا و با سوگند به گواه بودن او شروع و صفات اخلاقی و خصوصیات شرعی و عرفی بایع و مشتری مطرح و با دعا به راستکاران و نفرین به نیرنگ بازان خاتمه می‌باید.

الف - افتتاح و اختتام مصالحه نامه:

الف - افتتاح (شروع) قباله‌ها:

عموماً قباله‌ها با نام خدا و ذکر اسماء الهی آغاز می‌شوند:

- بسم... الرحمن الرحيم - هو المالک بالاستحقاق.
- بعد الحمد والصلوة.
- بسم... اشرف الاسماء.
- بعد از توکل به قادر سبحان و مثان قدیم و استعاده از شرّ شیطان رجیم لعین.

- و....

در نخستین سطر متن قباله، اغلب غرض از تحریر این «کلمات مستطاب» (متاد مربوط به مصالحه) مختوم به خیر و صواب را که به زیور صدق و صلاح و فتوح و فلاح آراسته و پیراسته‌اند، خیرات با قیات دانسته و اعتبار قول و قرار را معتبر و گواهان را موثق شمرده‌اند.

ب - اختتام:

اکثر قباله‌ها با دعا در حق محسین و نفرین به حاسدان و بدنظران، به پایان می‌رسند.

قید تاریخ (... و کان ذلك تحریراً في شهر) همواره در پایان و اختتام استناد به چشم

می‌خورد.

ضممنا در تنظیم سند، اعتراف شهود به صحبت مصالحه و تأیید آن (با ذکر اعتراف واقع و...) در کنار مهر گواهان دیده می‌شود.

لازم به تذکر است که در بیع و شری، فروشنده و خریدار - هر دو - باید جامع شرایط صحبت عقد باشند و کاتبان که عموماً از خود به عنوان «رافق الحروف» نام می‌برند، باید اکیداً از تنظیم سند برخلاف واقع پرهیز نمایند و کمترین اکراه و اجبار در عقود و کوچکترین

مالکیت آب و قنات:

مطلوب مندرج در متن قباله‌ها، ضمن اشاره به تعاون و همیاری روستانشیان و ضرورت تقسیم آب و پرهیز از تبذیر، نشان می‌دهد که عموماً «نقل شرعی» در نظر گرفته شده و در بسیاری از موارد، حسب‌الارث، حق فروش آب به وارث واگذار و فروشندۀ حق آبه فرضأ وارث فلان مرحوم است و حق آبهای دارد و یا در حفر قنوات به صورت حقیقی یا موروثی سهیم است و انتقال حق خود به دیگری را مجاز می‌داند و اختیاراتی در مورد مجاری آب و غیره دارد. هرچند با کمال تأسف، گاهی برای باریکه آبی، کدورت‌ها و نقار و کینه‌های خانوادگی بوجود آمده و استشهاد و استعلام و گواهی معتمدین ضروری می‌نماید تا چند خطی، قلمی فرمایند و اجر معنوی دریابند.

همفکری و همیاری و همقولی در

تقسیم آب و....

همیاری سُنتی، مُستلزم رعایت عهد و میثاق است. گاهی اقرار شفاهی قول و قرارها - از دیدگاه اخلاقی - معتبرتر از سند و قباله می‌نماید. هرچند بعضاً کذب و فساد کارساز می‌شود و قول شفاهی اعتباری نمی‌باید و استشهاد و استعلام در کار می‌آید. در یکی از قباله‌ها چنین آمده است:

«... رشته هرانج^۷، به رضای گل شرکاء [صورت گرفته]، بعضی از شرکاء خلف وعده و نقض مصالحه نموده، هرانجی حفر نموده... بی‌آنکه اذن یا انتقالات شرعی داشته باشد». کاتبان - به سفارش ریشن‌سفیدان - ضمن تنظیم اسناد، به سابقه برخورد با مسایل فوق الذکر سعی دارند که موارد فساد و پرداخت توان و غرامت را در برابر عدم انجام وعده قید نمایند.

واحدهای سنجش:

سنجش مقداری آب و در نظر گرفتن ظرفیت زمین زراعی و بکار بودن واحد پول و واحد وزن در معاملات مربوط به سیراب کردن زمین از آب - در مناطق مختلف ایران - به شیوه مخصوص هر منطقه انجام می‌گیرد. در برخی از موارد، واحدهای سنجش مشابهی باهم می‌باشند. در استناد مورد مطالعه راهم این سطور (مربوط به منطقه گلپایگان) چهار نوع واحد اندازه گیری قید شده است:

واحد وزن:

در برخی از قباله‌های مورد نظر، اوزان به شرح زیر معلوم شده است:

- دو مثقال وزن صیرفى.
- نخود.
- پنجاه درم گندم به وزن شاهی.
- و....

القبابایع و مُشتري و شاهد و شاهده و...
کاتب و راهم الحروف قباله‌ها، بنا به شأن و منزلت طوفین معامله و گاهی به رسم ادب و ملزم بودن به رعایت شیوه تحریر، القاب و حتی خصوصیات البایع و المشتري و... را قید می‌کرده است. نظیر:

- عالی‌جناوب تقوی شعار.

- حضرت خیرالجاج، حاج‌الحرمین.
- جناب مستطاب و علام... فهاد و....
- عالی‌جناوب مقدس القاب، قدوس انتساب، غرفان پناه.

- رضوان ٹراب، عزّت نشان، مرحمت پناه.
- خلف رضوان مکان، خلد آشیان.
- عالی‌جناوب مقدس الخواتین العظام (برای شاهده).

قید تاریخ در اختتام قباله‌ها:

اسناد تنظیمی در مورد مال المصالحه، همواره به قید تاریخ مشخص می‌شد تا زمان

واحد پول:

توجه به ترتیخ عادلانه در مصالحه‌نامه‌ها، تذکر

معامله مُعین گردد. افزون بر نگهداشت حساب ایام به تقویم هجری قمری از تقویم تُركی (دوازده حیوانی یا تاریخ تُركان) و بروج دوازده گانه فلکی نیز بهره گرفته‌اند. هرچند در تحریر بعضی از قبله‌ها - در افتتاح و متن و اختتام - به هرسه تقویم توسل جسته و از شوال المکرم تا «تاوشان نیل» (= سال خرگوش) و لور (= گاو) و جوزا (= دوپیکر) و... نام برده‌اند.

کاربرد حساب سیاق در تنظیم اسناد و قبله‌ها: در بعضی از قبله‌ها، اعداد مربوط به تاریخ، بعضاً به حساب سیاق نوشته شده و یا بهای آب و یا اوزان و... به شیوه سیاق‌نویسی به‌چشم می‌خورد.

مهرها:

تمام قبله‌ها ممکن است به مهر شهر و گواهان است. برخی از مهرها - مشخصات واقعی (نام، نام خانوادگی، لقب و...) شخصی را نشان می‌دهند و در بعضی دیگر، نام انبیاء و اولیاء - به عنوان قداست نام آنان - حکم شده است. ضمن اینکه نام خداوند دجال در آغاز جملگی قبله‌ها ذکر گردیده است:

- توکلت علی!....

- یا غفار الذنوب (= ای بخشندۀ گناهان) - یا محمد (ص) یا علی (ع)، یا حسن (ع)، یا حسین (ع) یا ابا عبدا... حسین مسی و انا میں حسین یا محمد باقر (ع)، یا جعفرین محمد بن زین العابدین (ع)، یا امام رضا (ع) و....

- عبدالفقار الموسوی.

- الراجی ۱۱ نصل!....

- عبدالهادی.

- اقل الحاج الفقار و....

اشاره:

افزون بر خیرسانی آب به کشتکاران، گاهی طفیان بیش از حد آب رودخانه‌ها، زمین‌های زراعی را از حیز انتفاع انداده و نه تنها محصولات را هدر ساخته بلکه توان پرداخت مالیات و... به اولیای دولت و دیوان اهلی را از خسارت دیدگان ساقط نموده است. در یکی از استاد مورد مطالعه، پائزده جریب ملکی یکی از کشاورزان مورد صدمه سیل قرار گرفته و تنظیم استشهاد و استعلام را موجب شده است. متن

این سند چنین است:

«... استشهاد و استعلام می‌شود از عالیحضرات فضلا و علماء و عالیجاهان حُكَّام و مباشرین بلده گلپایگان در باب اینکه پائزده جریب ملکی که عالیجناح فضایل ماب حاجی ملأغفار گلپایگانی در گلپایگان داشت، این ایام به واسطه صدمه سیل که در بسیاری از بlad خصوصاً آنجا اتفاق افتاده، بالمرء خراب و منهدم شده، بنحوی که از حیز انتفاع افتاده و منبعد در او زراعت به هیچ وجه ممکن نبیست. زحمت کشیده هرچه اطلاع دارند، قلمی دارند تا در نزد اولیای دولت فائده حجت بوده باشد و....»

ضمانت گواهان تأیید کرده‌اند که به واسطه این صدمه، صاحب زمین باید مورد مرحمت و بخشش فرار گیرد و از سوی دیگر خسارات وارده برکسی است که «ذاکر جناب سید الشهداء» می‌باشد. اگر اولیای دولت قاهره، احسانی درباره مشارالیه بنمایند، به جا خواهد بود. قابل توجه است که یکی از گواهان، ضرب المثلی در مورد روی آوردن مصائب به بعضی از افراد بی‌شانس بکار برده است:

«... بلى چون همیشه سنگ به درهای بسته می‌آید، بواسطه این صدمه سیل که به جناب حاجی وارد آمده، اگر اولیای دولت قاهره مرحمتی نمایند...»

بعا خواهد بود که از دیدگاه زیبایی‌شناسی و هنر تیز به «خط» و شیوه نگارش قبله‌ها، به دیده اتفاقات بنگریم.

* پالویسه:

۱ - در کتاب شرح لمعه تألیف شمید ثانی آمده است که مردم در سه چیز شریک هستند: آب، آتش، حلف بیابان.

به اعتقاد مردم - در قلمرو فرهنگ عامه - آب مهره‌ته حضرت فاطمه (س) است و در ایام سوگواری و سالگشت شهادت حضرت امام حسین علیه السلام، مردم سینه‌زنان و بزرگ‌تر کویان به تعجب از اینکه آب مهره‌ته مادر آن حضرت بوده و امام حسین (ع) به اتفاق یاران در صحرا کریلا نشنه لب جان داده است، یاد می‌کنند و چنین می‌خوانند،

آب، مهرزه‌را، تولب تشنه دهی جان مصلحت بود ندانم چه در این کار قضا را

۲ - بنگرید به مقاله راقم این سطور تحت عنوان: «آب، آخشیج بین مایه آفرینش و...»

مندرج در مجله چیستا، ش ۱، سال دوم، شهریور ۱۳۶۱، ص ۸۲ - ۱۰۱.

۳ - سند شماره ۱.

۴ - پشت‌نویسی قبله‌ها و اسناد.

۵ - خیار = (به کسر خا) اختیار داشتن، صاحب اختیار بودن.

ع-غبن = (به فتح غ و سکون ب) خدude کردن و چیره شدن در معامله، فریب دادن کسی در خرید و فروش.

۷ - هرچیز = (به فتح ها و را) دهانه قنات که آب از آنجا بیرون می‌آید و روی زمین جاری می‌شود، هرچیز و هر هنچ هم گفته شده است.

۸ - قفیز = (به فتح قاف و کسر فا) مقدار یکصد و چهل و چهار گز از زمین. در فارسی کیف و کویز هم گفته شده است.

۹ - تلفظ محلی پیاله، پنگ (PENG) می‌باشد.

۱۰ - شعیر = $\frac{۱}{۱۴}$ دانگ. مقیاسی است برای آب.

۱۱ - الراجی = (به کسر جیم) امیدوار.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرمان پژوهی علوم انسانی

مشتر

چون پیکر نشست خود را جمله مجدد آخوند و خود را هم از خانه کو و دندن و قطعه هایی
از اقحوانه و بیلچیک صینی را فروخته و خود را همان طبقه خود سکله ای داده و نهاده نهاده
و خود را بسیار زیسته باشد تا که کفه طبوزی در پیغمبر خود را خود را باز نهاد
آنرا دادی که که همچنان مصلوبتی در پیغمبر خود را خود را که قدر که قدر
زیسته اتفاق افتاده و خود را خود را قبل نهاده و خود را خود را افتاده و خود را خود را
خواهید خورد از که شما تباپرسید و بذوقت که آن ناشی بر این اتفاق افتاده
باید کارهای خود را بجزیکی دیگر عزت نفت ای اندیعه میگذرد و خود را
داند و از عذر برداشته که پیچه خود ری باید این اتفاقه برداشته و زیر نظر طرد
بر این اعداد که اینم خود را بجهت این اتفاقه برداشته و اینم خود را بجهت این
الد من کار رسم
و تخلیل فتو و نشر عاغصی بر طبل اموال ای اندیعه میگذرد و بهم از این
و حواری خود که اخند و کنیا خود را بحقیقتی را نایام و نیمه نزدیکی
لکن دنکه تحریر ای اثر سالم در محابر ای اندیعه

سید احمد نظری

لِسَامِنَةِ
أَنْ كَمْ كَمْ كَمْ كَمْ كَمْ كَمْ كَمْ كَمْ

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

1

مودودی مکالمہ ملک احمدی مولانا مسعودی مولانا علی مسعودی
مودودی مکالمہ ملک احمدی مولانا مسعودی مولانا علی مسعودی
مودودی مکالمہ ملک احمدی مولانا مسعودی مولانا علی مسعودی

چهارمین بار از قدر خود را در میان اکثریت
بین افراد این دنیا میگذراند و این اتفاق
نمایند و این اتفاق نیز از این دنیا میگذرد
و این اتفاق از این دنیا میگذرد و این اتفاق
مالی از این دنیا میگذرد و این اتفاق از این دنیا میگذرد
سی و هشتاد و سه هزار دوست قدر این اتفاق
در این دنیا میگذرد و این اتفاق از این دنیا میگذرد
کار و شغل این اتفاق از این دنیا میگذرد و این اتفاق
نهایت عالم را در بر میگیرد و این اتفاق از این دنیا میگذرد

فَلِلَّاهِ مَا تَرَكَ مَالُهُمْ وَلَهُمْ مَا
أَنْهَى يَدُوهُنَّ وَمَا لَهُنَّ بِعَلَى
أَنْ يَنْهَا

لارام خانات اسماهات ده کامیابیون ده درجه ده بجهون سنه ده
صف را با هم از این شاهی هدایت پسند نیاری ده صیغه بایه جایی کریدن بعد

زوجت از چهات شریعت از خیرات و فخر است چنان خیر نه تن باید و لرگان پیرا
۲۲۶۰ مصالحت سعی ملتان با علی از خوار و قرم و صیغه صالح طلب ای کرد و در حب بنک المحب

الصلحه برانی کو صدر کشمیر بن شاه و صیف زاده باری کارا دید و باید من عین الامر را فهم کرد
سازمان اخراج خرچ کل سعی همچنان شانشی اسلامی استفسار مراجع بالعمت باری نیز داده و از این
پذیرفتم پس در معرفت را که بگذاشت بقدر از این موارد میگذرد

اور دو اور ترقیات ملکہ نے کر دیں۔ اسی پر بڑا سید جعفر علی خان از محمد رائے کو نشان فخری